

jo i disse Dage set i Bladene, hvad Ruslands fejferlige Familie koster Rusland, og jeg tror ikke, det gaar an, at vi komme til at efterligne Rusland i denne Retning. Jeg vil altsaa meget ønske, at den meget ærede Konseilspræsident vil meddele, om han har tænkt sig nogen Begrænsning i denne Henseende, eller om Apanagerne skulde udstrækkes til alle Kronprinsens Børn, saa vel Piger som Drengene. Mig forekommer det, at de alle sammen kunne være ligeberettigede, hvis nogen af dem overhovedet skal have noget. Jeg skal indstrænge mig til disse korte Bemærkninger og afvente, hvad der vil komme frem, som kan tale for Lovforslaget. Det kan jo være, at det kan klargøres saaledes for mig, at ogsaa jeg kan være med til at stemme for Loven, men som jeg nu ser paa denne Sag, kan jeg selvfølgelig ikke gøre det. — Jeg skal dog, før jeg slutter denne korte Udtalelse, gøre den Bemærkning, at naar jeg tager Afstand fra Loven og tidligere har taget Afstand fra Loven, er det ikke paa nogen Maade politiske eller personlige Grunde, som gøre sig gældende hos mig. Det er reent reelle, praktiske Grunde, der ere Årsag til mit Standpunkt. De paagældende Personer har jeg intet som helst imod; de have aldrig gjort mig og sikkert heller ikke det danske Folk noget ondt, men paa den anden Side vist heller ikke noget godt. Det vilde altsaa være aldeles urimeligt af personlige Grunde at være mod Lovforslaget, at være mod disse Apanager, og der har heller aldrig for mig været nogen politisk Grund, der har bevirket, at jeg har taget Standpunkt mod Loven; det er alene reelle, praktiske Grunde, som forårsager, at jeg indtager det Standpunkt i denne Sag, som jeg indtager.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Derjom den politiske Situation var den samme, som den var, da denne Sag sidst blev forhandlet her i Tinget, vilde det vel have været sandsynligt at vente, at Resultatet denne Gang skulde blive bedre end tidligere. Men den politiske Situation er jo ikke den samme nu som den Gang, da denne Sag sidst var til Forhandling her i Tinget, og det er vel ikke urigtigt at antage, at i alt Fald en Del af de Hindringer, der tidligere have været for denne Sags Gennemførelse, laa noget i den daværende politiske Situation. Hvis det er saaledes, saa turde det vel ogsaa ventes, at den Forandring, som nu er indtraadt i den politiske Situation i det hele taget, ogsaa vil medføre en forandret Stilling fra dette Tingets Side over for dette Lovforslag; i alt Fald turde

det vel ventes, at det Flertal her i Salen, som har tilvejebragt Forliget, og som staar paa Forligets Grund, nu lettere vil kunne gaa med til at fremme denne Sag, end det tidligere har kunnet. Jeg mener, at det ligefrem er en Konsekvens af, hvad der er sket. — Naar nu det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, anstillede Betragtninger over, hvad der skulde foranledige Lovgivningsmagten til ikke at fremme denne Sag, da han ikke saa, at den var hjemlet i Foruften, og ikke mente, at der egentlig var nogen Trang til Stede til at fremme den, saa skal jeg dertil sige, at vi i saa Henseende maa se paa hele vor Udviklings Natur. Der er jo Præcedenser lige fra den første Tid, vi fik Forfatningen, indtil vore Dage, for, at der har været givet Apanager til det kongelige Hus, bortset fra Civillisten, vel at mærke, og det Beløb, der nu udredes dertil, er noget nær maaske det mindste, det har været. Der udredes i dette Øjeblik i Henhold til Finansloven kun 155,200 Kr. til Apanager til det kongelige Hus, bortset fra Civillisten, men gaa vi tilbage til Aaret 1867 — jeg har netop valgt dette Aar, fordi det er det første Finansaar efter Forfatningsforandringen, og efter at man i det hele var kommen ind i den Tilstand, hvori man nu befinder sig — finde vi, at Udgiften dertil var en ganske anden. Der bevilgedes da til det kongelige Hus' Apanager en Sum af 352,223 Kr., og vil man se efter i Anhanget til Rigsdagstidenden for det Aar, til hvem dette Beløb udrededes, vil man finde, at der der iblandt var Personer, der stode i et langt fjernere Forhold til Tronen end de Personer, som der her er Tale om, men desuagtet gif Lovgivningsmagten beredvillig ind paa at bevilge den Sum, som jeg her har nævnt. Naar der nu er Tale om at forøge disse 155,200 Kr. med 50,000 Kr., bliver det alt i alt 205,200 Kr. eller endnu 147,000 Kr. mindre, end der udrededes i 1867. Men gaa vi endnu længere tilbage til Normalbudgettet af 2den Februar 1856, vil man der finde, at der blev udredt i Apanager til det kongelige Hus foruden Civillisten, der den Gang var 600,000 Kr. større, end den er nu, 706,600 Kr. Det var altsaa noget ganske andet end det, der nu er Tale om at udrede, og selv i 1867 var det, som jeg nævnte, 147,000 Kr. mere end det, der nu udredes, og det var Kongerigets Andel alene, thi der var fradraget som Hertugdømmernes Andel 37 pCt. af den hele Sum. Naar altsaa det ærede Medlem mener, at vi ikke have Naad til nu at udrede denne Sum, turde det dog være en Anbefaling for det, som